

Ελευθερουπόλεως Χρυσόστομος: Η εορτή των Αγίων Πάντων αποτελεί έκφραση της ευγνωμοσύνης της Εκκλησίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ελευθερουπόλεως](#)

Την Κυριακή 7 Ιουνίου 2026, εορτή των Αγίων Πάντων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ελευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος ετέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Ελευθερουπόλεως, πλαισιωμένος υπό του Πρωτοσυγκέλλου της Μητροπόλεως Αρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Μπένου, του εφημερίου του Μητροπολιτικού Ναού π. Ιωάννου Λιγνού και των Διακόνων της Μητροπόλεως.

Μετά την ανάγνωση του Ιερού Ευαγγελίου, ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης εκήρυξε τον θείον λόγον προς το εκκλησίασμα. Στη θεολογικά εμπεριστατωμένη και πατρική ομιλία του αναφέρθηκε στην καθιέρωση της εορτής των Αγίων Πάντων από τους πρώτους αιώνες της Εκκλησίας, επισημαίνοντας ότι η Κυριακή μετά την Πεντηκοστή αποτελεί μία ημέρα ευγνωμοσύνης και τιμής προς όλους εκείνους τους ανθρώπους που ευηρέστησαν τον Θεό και αγίασαν μέσα από την πίστη, την αρετή και την ολοκληρωτική αφιέρωσή τους στο θέλημά Του. Τόνισε ότι η Εκκλησία τιμά όχι μόνο τους γνωστούς και επισήμως αναγνωρισμένους Αγίους, αλλά και το αναρίθμητο πλήθος των δικαίων, μαρτύρων, οσίων και ομολογητών όλων των εποχών, οι οποίοι με τη ζωή τους δόξασαν τον Θεό πριν και μετά την έλευση του Χριστού στον κόσμο.

``

Συνεχίζοντας, υπογράμμισε ότι η σημερινή εορτή αποτελεί έκφραση της ευγνωμοσύνης της Εκκλησίας προς εκείνους που με τις θυσίες και τους αγώνες τους συνέβαλαν στη διάδοση και εδραίωση του χριστιανισμού. Όπως ανέφερε χαρακτηριστικά, η Εκκλησία δεν εξαπλώθηκε μόνο με το κήρυγμα των Αποστόλων και τη διδασκαλία των Πατέρων, αλλά κυρίως με το αίμα των αμέτρητων μαρτύρων, οι οποίοι με τη θυσία της ζωής τους έδωσαν τη μεγαλύτερη μαρτυρία για την αλήθεια του Ευαγγελίου. Παρομοίασε μάλιστα την εορτή των Αγίων Πάντων με ένα πνευματικό μνημείο του «Αγνώστου Στρατιώτου» της πίστεως,

ενώπιον του οποίου η Εκκλησία εκφράζει την ευγνωμοσύνη της προς όλους όσους αγωνίσθηκαν και θυσιάσθηκαν για τον Χριστό.

Ερμηνεύοντας το αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα στη φράση του Αποστόλου Παύλου περί του «νέφους των μαρτύρων», τονίζοντας ότι οι Άγιοι αποτελούν μία ζωντανή παρουσία στη ζωή της Εκκλησίας και ένα διαρκές παράδειγμα προς μίμηση για κάθε χριστιανό. Με γλαφυρό τρόπο παρουσίασε την Εκκλησία ως έναν λαμπρό πνευματικό ουρανό, στο κέντρο του οποίου λάμπει ο Ήλιος της Δικαιοσύνης, ο Χριστός, ενώ γύρω Του φωτίζουν η Υπεραγία Θεοτόκος και τα αναρίθμητα άστρα των Αγίων, τα οποία καθοδηγούν τους πιστούς στον δρόμο της σωτηρίας.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στον πνευματικό αγώνα που καλείται να δώσει κάθε χριστιανός. Υπενθύμισε την ευαγγελική προτροπή του Κυρίου «αγωνίζεσθε εισελθείν διά της στενής πύλης», επισημαίνοντας ότι η χριστιανική ζωή δεν είναι εύκολη υπόθεση, αλλά δρόμος θυσίας, αγώνα, υπομονής και σταθερής προσήλωσης στο θέλημα του Θεού. Αναφερόμενος στη φράση «όγκον αποθέμενοι πάντα και την ευπερίστατον αμαρτίαν», εξήγησε ότι ο άνθρωπος καλείται να αποβάλει από τη ζωή του κάθε βάρος της αμαρτίας, των παθών και των αδυναμιών που τον απομακρύνουν από τον Θεό. Παρομοίασε μάλιστα τα πνευματικά αυτά βάρη με τους επικίνδυνους όγκους που προσβάλλουν το ανθρώπινο σώμα, σημειώνοντας ότι, όπως οι άνθρωποι χαίρονται όταν η ιατρική επιστήμη βρίσκει τρόπους θεραπείας των σωματικών ασθενειών, έτσι και ο χριστιανός οφείλει να αγωνίζεται για τη θεραπεία των πνευματικών του ασθενειών.

Ακολούθως, αναφέρθηκε στην ανάγκη της υπομονής και της επιμονής στον πνευματικό αγώνα. Τόνισε ότι οι πτώσεις και οι αδυναμίες αποτελούν μέρος της ανθρώπινης φύσεως, όμως ο πιστός δεν πρέπει να απογοητεύεται ή να απελπίζεται. Αντίθετα, καλείται να σηκώνεται διαρκώς, να μετανοεί και να συνεχίζει τον αγώνα του με εμπιστοσύνη στη χάρη του Θεού, έχοντας πάντοτε στραμμένο το βλέμμα της ψυχής του προς τον Χριστό, τον «αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο παράδειγμα των Αγίων Μαρτύρων, οι οποίοι υπέμειναν ανείπωτα βασανιστήρια χωρίς να λυγίσουν. Εξήγησε ότι η δύναμή τους δεν προερχόταν από ανθρώπινες ικανότητες, αλλά από τη ζωντανή εμπειρία της παρουσίας του Χριστού, ο οποίος ενίσχυε τις ψυχές τους και τους χάριζε θάρρος και καρτερία. Μέσα από χαρακτηριστικά παραδείγματα μαρτυρικών μορφών της Εκκλησίας, ανέδειξε τη βεβαιότητα των Αγίων ότι οι πρόσκαιρες δοκιμασίες της παρούσης ζωής δεν μπορούν να συγκριθούν με τη δόξα και τη χαρά της αιωνίου Βασιλείας του Θεού.

Κατακλείοντας, προέτρεψε τους πιστούς να εμπνέονται από το παράδειγμα των Αγίων Πάντων, να αγωνίζονται καθημερινά με πίστη, μετάνοια και υπομονή, να μη χάνουν ποτέ την ελπίδα τους στις δυσκολίες της ζωής και να διατηρούν πάντοτε το βλέμμα της ψυχής τους προσηλωμένο στον Εσταυρωμένο και Αναστάντα Κύριο, από τον οποίο πηγάζει κάθε δύναμη, παρηγοριά και σωτηρία.

